

ה כ ס ף

ז' א' א'

ייתכן ונכון שהכסף לא יענה את הכל. אך למעוניינים בפתרון חידון זה כדאי לענות הכל על הכסף, בייחוד שרק כל שארז שדישית נוגעת באותו מצרך כאוב, המטבע הישראלי. על הפותר למצוא את התשובה האחת והנכונה מבין שלוש האפשרויות הנתונות בכל מקרה לדוגמה, התשובה הנכונה על שארז (5), הדולר אינו המטבע של (א) חבש (ב) אירלנד (ג) ארצות הברית היא, כמוכר, (ב) אירלנד. אין לשכוח, ליתר נוחות, כי הפתרון הנכון הינם אין כסף. לחידון הכסף כזה, מופיע בעמוד 14 של גליון זה. אך אם ברצונך לבחון את עצמך - נא לא להציץ לפתרון - ודארכך.

- (א) פורטוגל
- (ב) ברזיל
- (ג) אינדונזיה
- (9) הפרס הגדול של המ' לווה העממי הוא כנ':
- (א) 25 אלף ל"י
- (ב) 30 אלף ל"י
- (ג) 50 אלף ל"י
- (10) הזון הוא המטבע של:
- (א) קוריאה
- (ב) יפאן

- (1) הלירה אינה המטבע של:
- (א) תורכיה
- (ב) לבנון
- (ג) ירדן
- (2) הבוליבר הוא המטבע של:
- (א) בוליביה
- (ב) ונצואלה
- (ג) ברזיל
- (3) המספר או המלה "א" חת" מופיעים על שטר של לירה ישראלית אחת:
- (א) 11 פעמים
- (ב) פעם אחת
- (ג) 8 פעמים
- (4) הלב הוא המטבע של:
- (א) בולגריה
- (ב) מלכות הלבבות
- (ג) לוב
- (5) הדולר אינו המטבע של:
- (א) חבש
- (ב) אירלנד
- (ג) ארצות הברית
- (6) משכורת, המשוחררת ממס הכנסה, של נשיא המדינה היא:
- (א) 1000 ל"י לחודש
- (ב) 450 ל"י לחודש
- (ג) 300 ל"י לחודש
- (7) הפאזו אינו המטבע של:
- (א) פורטוגל
- (ב) צ'ילה
- (ג) ברזיל
- (8) הקרצ'ירו הוא המטבע של:

- (ג) סין
- (11) הדינר אינו המטבע של:
- (א) מצרים
- (ב) יוגוסלביה
- (ג) ירדן
- (12) אברהם איננו שילם עבור מערת המכפלה:
- (א) 400 שקל / כסף
- (ב) אלף שקל כסף
- (ג) 50 שקל כסף
- (13) הבוליביאנו הוא מטבע של:
- (א) בוליביה
- (ב) ונצואלה
- (ג) ברזיל
- (14) הפרנק אינו המטבע של:
- (א) שווייץ
- (ב) הולנד

- (ג) בלגיה
- (15) למטבע 10 הפרוטה העשוי אלומיניום:
- (א) 12 בליטות
- (ב) 8 בליטות
- (ג) 5 בליטות

כדורגל קרוזו ישר מחר

מאז הוקמה המדינה ביקרו בארץ קבוצות כדורגל רבות מאירופה, אחת מארצות הברית. אך ההתלהבות לא הייתה מספקת כדי למלא את הקופות ברווחים של ממש. היה נחוץ מנגנון תעמולה גדול כדי להביא את הרבבות אל המגרשים. דאגנו הסקוטית הייתה הדוגמה הקלאסית. יבואני הקבוצה הברזילאית קרוז'ירו החליטו להידמות לקודמיהם, השתמשו בתעמולה רועשת אך בלי ספק יעילה.

בעוד שקהל החובבים לא ידע מאומה אודות הקבוצה האורחת ויכולתה, כבר נמכרו אלפי כרטיסים למשחק הבכורה נגד מכבי תל-אביב. קרוז'ירו הפכה למלה עיקרית בכל שיחה בעיר ובכפר, על מכוניות הודו בקו כרונות ענק ורכבות נדרשו לעמוד לרשות הבאים מחיפה וירושלים לאיצטד ברמת-גן. אך לשיא התעמולה הטובה הגיעו העסקנים כאשר שלחו את האורחים, בחליפות קפדניות, אל מגרש באסה ביפו, שם ביצעו סיבוב היכרות עם הקהל בהפסקת משחק מכבי-הפועל.

הצופים שלחו מבטי סקרנות לעבר הבהוריים כחי השער, ניחשו, לפי חיצוניותם, את תוצאות המשחק.

"מכבי יתן להם שניים", מילמל אחד. "מה אתה מבלבל את המוח, קרוזו תתן למכבי קונצרט קלאסי" השיב לו שכנו.

כאשר אחד מהאורחים, שהקיפו את ה"מגרש בריצה קלה, הפסיק לפתע לרוץ, המשיך בחליכה, קבע נער לא היסטוס: "הבט. אין להם אפילו אוויר..."

הכוכב איבד ניצוח

על השדה הירוק, המשתרע בין שני שערי רים מכוסים רשת-חוטמים, התנהל בשבוע שעבר מאבק עז בין 22 כדורגלנים מיועזים. הכדור נע במהירות מסחררת מרגל אל רגל, דבק ביחוד ברגליו של צעיר בהיר שער, צר גוף וריזני, שלא היה שונה במראהו מיריביו השבדים.

הקהל יצא ממש מכליו למראה הלהטים

אולם העינים המקצועיות שהופנו אליו, התרכזו יותר ויותר דווקא על הנער הבלונדי שהוכיח כבר אז יכולת בלתי רגילה: לרוץ במרץ במגרש עם הכדור מבלי להיכנס ל"עייפות."

הפועל השחור. המומחים לא טעו בהערכתם ומיד לאחר שקבוצתו של יוסף, מכבי אברהם, זכתה ב-1949 בגביע-הנוער הישראלי, חטף גירי בית-הלוי, מאמן הקבוצה הראשונה, את הצעיר, הציב אותו באגף השמאלי של 11 האלופים. על מלך השערים בקרב הנוער (39 שערים בעונה אחת) עברה התרגשות טבעית. בין "הגדול לים" הוא היה עדין תינוק רך, השתדל למלא את תפקידו ללא הברקות ויוזמה פרטית. אם היה שייך גלור (שער העולם הזה 841) מבקיע שער כתוצאה ממסירתו, הייתה זהו עבירו שמחה רבה מלוחה ברגש גאוה. יוסף היה לשחקן צוות מוכשר, "סוס עביר" דה" כפי שכינהו חבריו, שלא העלימו עין משקידתו באימונים.

"בכל משחקי במכבי עבדתי יותר מכולם, אולם לא היה לי מזל להבקיע אלא קומץ קטן של שערים" אמר יוסף בחיוך מאוכזב. ואכן, לפחות לגבי קהל הצופים, היה שייך המלך, גולדשטיין-משרתו. הייתה זו הערכתו האכזרית של משלם מחיר הכרטיס, הרוצה לראות שערים, שואג, רוקע ומהלל את המב"קיע, שוכח כמעט תמיד את הפועלים הש"חורים העמלים בעורף ללא ליאות. גולדשטיין היה פועל שחור בהא הידיעה. לא פעם התמואלפים כיצד הצעיר צר החזה מסוגל לעמוד כה קשה, כמעט בכל פנה על פני המגרש הרחב.

מומחה כדורגל זה. אך התגמול שקיבל היה זעיר. הכבוד והפרסומת נפלו כפרי בשל לידיו ורגליו של שייך. גולדשטיין היה צריך לעמול הרבה כדי להתבלט בקבוצתו.

הוא היה וודאי עושה כך בכל קבוצה אחרת בארץ, אך כאן היה הכל שונה. בחבורה של כוכבים, שכמעט כולם נכללים אוטו-מטית בכל נבחרת לאומית. היה קשה להגיע את הקהל לצעוק "גולדשטיין, גולדשטיין", במקום "שייך, שייך", היו דרושים שעות, ימים וחודשים רבים כדי לשפר את המשחק, העלותו לדרגה גבוהה.

אך מאותו רגע שהוזכר שמו לשבח מעל שפתיו של מומחה כדורגל זה, החלו גם

כדורגלן יוסף גולדשטיין המשרת היה למלך

המקומיים לשבחיו. אז נזכרו בו גם מרכיבי הנבחרת, החליטו להכליל אותו בקבוצה הלאומית.

"גם אתה, יוספה." הנסיון המעשי שרכש יוסף השתרע תוך זמן קצר, על פני שטחים נרחבים: יוגוסלביה, שווייץ, תורכיה, קפריסין, יוון, היוו תחנות טבעיות בהתקדמותו, רגעי משבר ותרועות תהלה ליו את הקריירה שעדיין לא הגיעה לפסגתה הסופית.

יותר ויותר נכנס גולדשטיין ל"עניינים", רכש בטחון במשחקו והחל מתרחק אט אט

מדרגת משחק הכדורגל הישראלי הבינוני. שבחים החלו מומטרים עליו מכל עבר, תמרי נותני התנוססו מעל דפי העתונות, חובב הכדורגל בארץ התרגל לשם החדש: גולדשטיין. גם שייך השלים עם העובדה שמש"מאלו נמצא תותח לא קל בהרבה ממנו. הבדיחה החביבה עליו: "באיזה הרכב מש"חקים היום? - שייך ועוד עשרה!" נגזזה לזמן ארוך. במקומה נאלץ גלור לומר: "שייך ועוד תשעה, וגם אתה, יוסלה."

"דרפוק" את מכבי! אולם ככל שהתקרב השיא למירום הפסגה, כן גדלה בעציר הרגשת הבטחון המופרז והגאוה שציינו את מרבית חברי קבוצתו. מכבי תל-אביב צעד משך שנים, ללא מתנגד בדרכו, לנצחון בליגה ובגביע. הבדל הרמה היה כה רב בינו לבין שאר הקבוצות, עד כי למורה נותר עוד מקור מקומי לשיפור ידיעותיו. ובעוד מכבי מזולזל ביריביו, התארגנה כעין תנועה מאוחדת בין שאר הקבוצות, שמת"רתה הקדושה המשותפת הייתה: "לדרפוק" את מכבי תל-אביב. מי שהצליח בכך, זכה לזרי תהילה, חגיגות ומאמרים ארוכים. מי שלא זכה לכך, (והיו רבים כאלה), לא הציטער כמיוחד. הרי היה זה מוכן מאליו.

אט אט הפכה הקבוצה הקרת מוג, מות"קפת מכל העברים בקבוצות ירודות אך מל"אות מרץ. מ"11 הכוכבים ניטל הרצון להי"דחם על כל כדור. השערים באו גם בלי הברקות, ללא תכנון מדוייק, כבעבר. הדגש, לכן, הושם על כוכבים כוודים, והבולט ביניהם היה גולדשטיין.

התשלום המפורת. כאשר הופיעו קבוצות חוץ על מגרשי הכדורגל בארץ היה מכבי מתעורר לחיים חדשים, משחק באותו המרץ שהקבוצות המקומיות היו משחקות נגדו, ביתר הצלחה, כמוכר. הנצחונות, ה"מסעות המוצלחים והמשחקים הבלתי נש"כחים של הקבוצה, עשו את מכבי לאלוף הכדורגל הישראלי. כמעט כל אחד משחקניו מפורסם לא פחות מכל חבר ממשלה, ול"תוצאות משחקיו מצפים לתעם יותר מאשר

להדשות מרעישות על בני גיי. אך גם לאילל צומח בסופו של דבר זקן בצורת סדקים בגופו. החתיקים החלו לרמוז על ריצונם לפרוש. הצעירים עשו הכנות לתפוש את מקומם.

גולדשטיין שוב לא יהיה עוד הבנימין של הקבוצה, והוא מתעתד אף לבקש את התש"לום המסורתי לשעות האמונים שקבלו חבריו ה"גדולים", לאו דווקא משום שהוא זקוק לו.

אתלטיקה ההר בא אל אסולין

כאשר הגיעו, לפני שנה, כמה אתלטים קלים לכפר תבור, השוכן למרגלות ההר המקומר, ניטו, כמה דקות לפני ירידת הונוק למרוץ הקפת התבור, ללמוד מראייה את המסלול הנכון להם בדרכם.

הם עמלו לשווא. שבעת הקילומטרים התפתלו כטבעת לא ישרה סביב ההר. המסלול היה בעורם סוד כמוס. כל מה שנותר להם היה: לרוץ. הם רצו ונוצחו. בבכורה זכה ישראל אסולין, נמך הקומה וקל המשקל, מהפועל עפולה ומורה להתעמלות בכפר תבור, שהכיר כל שביל, שיח או גבעה בדרך המייגעת, חישב את ריצתו לאחר אימונים רבים במקום.

השבוע, כאשר מרכו הפועל לרוץ בשיגת את המרוץ, נוכח כי מספר המשתתפים גדל בהרבה, הוסיף גם מרוץ מיוחד לנערים, מתח את מסלול הבוגרים עד ל-10 קילומטרים.

אך מספר המשתתפים הרב לא הזיק במ"אומה לאסולין, שהופיע שוב מוכן ומוזמן לדרך אותה, הוא מסוגל לעבור ללא הסוס גם בחיושך.

העיר אחר הרצים לאחר המרוץ: "כולנו באים אל ההר, אך אסולין, ההר בא אלנו בכל שנה..."